

niedziela, 26.05.2024

Dziś uroczystość Najświętszej Trójcy

Tradycyjnie w niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego przypada jedno z najważniejszych świąt chrześcijańskich – uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Jej źródła sięgają IV i V wieku, kiedy to trwały spory teologiczne dotyczące bóstwa i pochodzenia Chrystusa, a na soborach formułowano ortodoksyjne definicje tej doktryny i Credo. Liturgiczne święto powstało dopiero w XI w., a w całym Kościele wprowadził je papież Jan XXII w 1334 r. Św. Rupert, opat z Ottobeuren (zmarł ok. 1180) tłumaczy, dlaczego święto Najświętszej Trójcy umieszczono w kalendarzu liturgicznym w najbliższą niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego: "Albowiem wkrótce po Zstąpieniu Ducha Świętego prawda Chrystusowa i chrzest przez Niego nakazany w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego były udzielane po całym świecie. Tak przeto uroczystość dzisiejsza jest najpiękniejszym zamknięciem cyklu zbawienia". Już w starożytnym Sakramentarzu galezyjskim, pochodzącym z VII w., znajduje się prefacja o Trójcy Świętej, którą należało wykorzystać we Mszy św. w niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego. Autorem tej prefacji był prawdopodobnie sam papież Leon Wielki. Około 800-setnego roku powstała specjalna Msza św. wotywna o Trójcy Świętej. W mszalnej prefacji od wieków Kościół wystawia Trójjedynego Boga, jednocześnie pouczając o doktrynie: "Ty z jednorodzonym Synem Twoim i Duchem Świętym jedynym jesteś Bogiem, jedynym jesteś Panem; nie przez jedność osoby, lecz przez to, że Trójca ma jedną naturę. W cokolwiek bowiem dzięki Twemu objawieniu wierzymy o Twojej chwale, to samo bez żadnej różnicy myślimy o Twoim Synu i o Duchu Świętym. Tak iż wyznając prawdziwe i wiekuiste Bóstwo wielbimy odrębność Osób, Jedność w istocie i równość w majestacie". Katechizm Kościoła Katolickiego wyjaśnia: "Objawiona prawda Trójcy Świętej znajduje się od początku u źródeł żywej wiary Kościoła, przede wszystkim za pośrednictwem chrztu: Znajduje ona swój wyraz w chrzcielnej regule wiary, sformułowanej w przepowiadaniu, katechezie i modlitwie Kościoła. Takie sformułowania znajdują się już w pismach apostoelskich, jak świadczy o tym pozdrowienie przyjęte w liturgii eucharystycznej: "Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi" (2 Kor 13, 13)" (KKK 249). Trójca Święta jest jednością, a Osoby Boskie różnią się między sobą relacjami (Ojciec jest Tym, który rodzi; Syn Tym, który jest rodzony; Duch Święty Tym, który pochodzi). W katechezie naukę o Trójcy utrwalano między innymi za pomocą nabożnych pieśni. Wydany pod koniec XIX wieku Śpiewnik Pelpliński przytacza wierszowane tłumaczenie wyznania wiary, przypisywanego św. Atanazemu. Tu fragment poświęcony Trójjedynemu Bogu: "Wiara ma te punkta w sobie: Czcic Boga w Trójcy Osobie: Trójcę w jedności wyznawać, Jednemu Bogu cześć dawać. Mieszać Osób nie potrzeba, Istota jest jednaż z nieba, Nierozdzielna, niewymowna, Do pojęcia niepodobna. Insza Osoba Ojcowska, Insza Osoba Synowska, Insza i Ducha Świętego, Bóstwa jednak są jednego. Jako Ojca, tak i Syna Natura ich jest jedyna, Takaż i Ducha Świętego Spólnie z Nimi żyjącego." – Dziś kontemplujemy Trójcę Przenajświętszą, w takim duchu, w jakim nam ją ukazał Jezus. On nam objawił, że Bóg jest miłością «nie przez jedność osoby, lecz przez to, że Trójca ma jedną naturę» (Prefacja): jest Stwórcą i miłosiernym Ojcem; jest jednorodzonym Synem, wcieloną wieczną Mądrością, dla nas umarł i zmartwychwstał: jest Duchem Świętym, który wszystko prowadzi, wszechświat i historię, do ostatecznego spełnienia. Trzy Osoby są jednym Bogiem, bo Bóg jest miłością, Syn jest miłością, Duch jest miłością. Bóg jest całkowicie i tylko miłością, najczystsza miłością, nieskończoną i wieczną. Nie żyje we wspaniałej samotności, lecz jest niewyczerpanym źródłem życia, które wciąż się daje i przekazuje. Możemy to wyczuć w pewnej mierze, obserwując zarówno makrokosmos: naszą ziemię, planety, gwiazdy, galaktyki; jak też mikrokosmos: komórki, atomy, cząsteczki pierwsze. Wszystko, co istnieje, nosi w sobie w pewnym sensie «imię» Trójcy Przenajświętszej, ponieważ cały byt, aż po najmniejsze cząsteczki, opiera się na związkach, które odzwierciedlają relacyjność Boga, ukazują stwórczą miłość. Wszystko pochodzi z miłości, dąży do miłości i porusza się pod wpływem miłości, oczywiście różny jest stopień świadomości i wolności – mówił papież Benedykt

XVI podczas rozważania przed modlitwą „Anioł Pański” 7 czerwca 2009 roku. Papież Franciszek natomiast wskazywał: "dzisiejsza uroczystość zachęca nas do ponownego zafascynowania się Bożym pięknem, niewyczerpanym pięknem - dobrocią i prawdą, ale także pięknem! - pokornym, bliskim, które stało się ciałem, aby wejść w nasze życie, w nasze dzieje, w moją historię, w historię każdego z nas, aby każdy mężczyzna i każda kobieta mogli się z Nim spotkać i mieć życie wieczne. To właśnie jest wiara: przyjąć Boga-Miłość, przyjąć tego Boga-Miłość, który daje się w Chrystusie i sprawia, że poruszamy się w Duchu Świętym; pozwolić Mu, by nas spotkał i zaufać Mu. Oto życie chrześcijańskie. Miłować, spotkać Boga, poszukiwać Boga. A On pierwszy nas poszukuje, On pierwszy nas spotyka" (rozważanie przed modlitwą Anioł Pański 7 czerwca 2020 r.). Kolorem obowiązującym w liturgii w tym dniu jest biały. Święto obchodzą również Kościoły protestanckie posługujące się tradycyjnym kalendarzem liturgicznym, starokatolickie oraz prawosławne (innego dnia - według kalendarza juliańskiego, w Zesłanie Ducha Świętego). Źródło: <https://www.niedziela.pl/arttykul/68642/Dzis-uroczystosc-Najswietszej-Trojcy>